

Motion till riksdagen

1986/87:K313

Marianne Karlsson (c)

Förbättrade kontaktmöjligheter mellan väljarna och riksdagens ledamöter

I många länder, såsom i USA och Canada, förekommer det att väljarna till de folkvalda kan skriva brev, vilka befordras portofritt av postverket. Detta är visserligen inte något så väldigt ekonomiskt betydelsefullt att det kan avhålla någon från att skriva brev till mig eller någon annan riksdagens ledamot. Däremot är det viktigt ur symbolisk synpunkt, i det att det därmed tydligare framgår att "all makt i Sverige utgår från folket" och att allt görs för att skapa bästa förbindelser mellan väljarna och deras representanter.

Alla är dock inte så duktiga på att framställa sina tankar och synpunkter i skrift så att de blir rätt förstådda. När det gäller överföring av tankar och idéer är därför samtalets form ofta bäst. Många av de bästa tankarna och underrättelserna om hur väljarna egentligen ser på saker och ting kommer till mig per telefon. – Det skall medges att det kommer en del skräp i luren också, men det är ju bara att vänta. Dels finns det av naturen en hel del dårar, dels händer det att människor, som någon gång drabbats av en oförrätt, aldrig kommer ur denna och därefter under resten av livet bär omkring på en kasse med papper, som de ivrigt önskar visa upp för alla som de tror kan ha något inflytande. En hel del av dessa ganska obotliga människor med hopplösa rättsaffärer skulle kanske, om de fått tillfälle att lägga fram sin sak på ett tidigt stadium innan deras håg blivit alldeles förbenad, ha kunnat övertygas om att de borde stryka över och gå vidare och taga sig något roligare före. Ett samtal med en riksdagsledamot som har vederbörandes förtroende kan alltså i ett sådant fall ha en faktiskt helande betydelse och undvika ett eller annat tragiskt livsöde. Med hänsyn till grundlagens ord om att all makt i Sverige utgår från folket och att riksdagens ledamöter är folkets ombud, anser jag dessutom att vi har skyldighet att lyssna på vad våra huvudmän säger, åtminstone en stund. Telefonen är därvid ett synnerligen tjänligt medium. Man kan lägga på luren, och oftast göra det på sådant sätt att artighetens bud inte alltför uppenbart bryts.

På samma sätt som enligt ovan borde gälla för brev borde därför väljarna ha möjlighet att utan kostnad kunna ta kontakt med en riksdagsledamot de har förtroende för. Telefonkostnaden är dessutom betydligt mera betydande. Många människor bor avlägset, så att telefonkostnaden blir kännbar.

På senare år har televerket faktiskt infört den tjänsten, att det är möjligt att låta mottagaren av samtalet betala, om denne går med på det. Detta kallas BA-samtal (betalas av adressapparaten). På grund av att dessa samtal måste beställas och telefonisten måste fråga om mottagaren av samtalet accepterar att betala, utgår en extraavgift om för närvarande 8 kr. I USA förekommer

det att postorderaffärer har nummer till vilka det är gratis att ringa och där alltså denna telefonistservice, som förstås är kostsam, kunnat elimineras. Något liknande borde kunna genomföras även för riksdagens del.

För att åstadkomma en dylik ordning torde förhandlingar om pris och villkor få genomföras med televerket. Samma torde gälla för frågan om portofrihet. Dylika förhandlingar kan uppdras åt riksdagens förvaltningskontor.

Mot. 1986/87

K313

Hemställan

Jag hemställer därför

att riksdagen beslutar att åt riksdagens förvaltningskontor uppdra att genom förhandlingar med postverket resp. televerket infordra anbud å portofrihet resp. adressapparatsbetalning när brev resp. telefonsamtal riktas till ledamöter i riksdagen.

Stockholm den 27 januari 1987

Marianne Karlsson (c)